

det, hr. Naser Khader nævnte, nemlig at det var 20 år frem i tiden.

Men jeg kan da dårligt forestille mig, at Socialdemokratiet vil stemme for, at folk skal have offentlige midler med til udlandet til behandling, som ikke er lovlig i Danmark. Det kan jeg ikke forestille mig at Socialdemokratiet ville stemme for.

Så er der det her med, at man ikke kan blive behandlet. Jamen jeg har gentagne gange fortalt, hvordan vi fra Kristeligt Folkeparti virkelig vil være med til at fremme forskningen på det her område, men vi vil vælge at fokusere og fremme forskningen ekstra på det område, der hedder voksne stamceller. Vi vil ikke være med til at bruge menneskeligt liv i forskning. Vi vil ikke være med til at bruge menneskeligt liv som objekter, som ting, som man kan gøre med, hvad man vil. Vi vil, at man også i Folketinget viser respekt for menneskeligt liv.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Hanne Severinsen som ordfører.

Hanne Severinsen (V):

Tak for redegørelsen. Ud fra den kan vi se, at der er kommet en rigtig god proces i gang.

I Venstre hilser vi det velkommen, at vi i dag, en måned efter at Genteknologiudvalgets betænkning blev sendt over til Folketinget, får en debat om stamcelleforskning og stamcelleterapi. Ikke fordi det har skortet på debat; det har vi også længe haft i Folketinget, hvor vi bl.a. for 2 år siden havde en stor høring i samarbejde med Teknologirådet.

Lægevidenskabeligt er der store perspektiver i stamcellerne, men de etiske dilemmaer er tilsvarende store. Skal vi, som det siges i salmen, sætte blad på en nælde? Er vi på en farlig glidebane?

I Venstre mener vi, at vi ikke nu kun skal debattere; nu skal vi også have taget beslutning om, hvor vi vil stille grænserne op for denne forskning, og hvilke regelsæt der skal gælde.

Det er vores forpligtelse at tage stilling, og der danner Genteknologiudvalgets betænkning et godt grundlag. Her bliver politikerne bedt om at tage stilling til en liste på syv spørgsmål, og vi får en klar belysning af, hvad det er for lovgivning, der eventuelt skal ændres, når man har besvaret spørgsmålene.

I Venstre vil vi bestræbe os på at kunne have et svar på alle spørgsmål i løbet af de næste par måneder, men som i alle andre partier er der

delte synspunkter, så om vi kan nå frem til total enighed, ved vi ikke.

Det har været nævnt, at i den slags spørgsmål stilles medlemmerne frit. Jeg vil gerne understrege, at det er vi jo under alle omstændigheder ifølge grundloven. Men det er forkert, hvis der breder sig den opfattelse, at vi i denne alvorlige debat skal blafre i alle mulige retninger. Vi vil internt sætte en målrettet debat i gang, med henblik på at vi i foråret kan præsentere svaret på de syv spørgsmål.

Derfor opfatter vi også formålet med debatten i dag mere som, at vi har kan afgive signaler om, i hvilken retning det går, men vi ønsker ikke, sådan som det er hensigten fra forespørgerne, at vi allerede nu lukker af for alt andet end forskning og udvikling af voksne stamceller og navlestrengsblod.

Hele perspektivet i, at man kan reparere sygdomme ved cellereparation i stedet for at medicinere eller skære, er noget, som måske bliver fremtidens måde at behandle sygdomme på, og vi er allerede langt fremme, når det gælder brug af voksne celler. De bruges rutinemæssigt, som indenrigs- og sundhedsministeren var inde på, f.eks. i leukæmibehandlingen, og vi har dygtige forskere, der er nået langt på det område, og de har også fået støtte til det.

Men problemet med de voksne stamceller er, at deres potentiale er begrænset i forhold til de embryonale stamceller, dvs. de stamceller, der kan udvikles af et befrugtet æg eller andre former for brug af kloningsteknikker i de tidlige stadier af et foster eller et æg.

Kl. 15.55

Disse celler har en særlig evne til at kunne udvikle sig til alle mulige andre former for celler, der kan bruges til at kurere alvorlige sygdomme, som vi i dag kun kan hæmme, f.eks. parkinson, alzheimer, sklerose, forskellige kræftformer, leverbetændelse, diabetes. Listen af muligheder er meget lang, og hvis vi står i et etisk problem med at anvende embryonale stamceller, så står vi sandelig også i et etisk problem, hvis vi ikke gør det og dermed afskærer os fra de muligheder, der ligger i fremtiden.

Det drejer sig om at redde menneskeliv og om, at forskningen i andre lande er i fuld gang. Vi ser desværre ofte, at vi i Danmark er for sene til at udvikle de nyeste behandlingsformer, og det er meget dårligt for patienterne, men også meget dyrt, fordi patienterne naturligt vil forlange, at den behandling, de ikke kan få i Danmark, vil de så modtage i udlandet.